

ప్రతిభ

“ఎటోయ్! ఎంకటేశరులూ! యీ పాద్ము గాలిటేపు మల్లింది? రా, కూకో” అన్నాడు సింహాచలం పొగాకు పాయ తొడ మీద పెట్టి సరిచేస్తూ.

వెంకటేశ్వర్లు నవ్వుతూ వచ్చి సింహాచలానికి ఎదురుగా కూర్చున్నాడు.

సింహాచలం పొగాకు వ్యాపారంలో లక్షలు గడించేడు. తన హయాంలో వందకరాల పాలం కొన్నాడు. ఓర్వలేని వారెన్ననుకున్నా ఏదో రూపంలో అతని సహాయం పొందనివారు ఆ చుట్టుపక్కల గ్రామాల్లో అరుదు.

యవసాయం పూరాగా వొగ్గేసి పట్నంల యాపారం ఎడతావంబ! నా మీద కాంపిటీసనేటి?

యవసాయంల ఏటుందినే? పోతే కట్టం మిగులుద్ది. నీ బాబు బతుకంతా యవసాయం సేసినాడా? ఏటి కూడేసినాడు? నోటు నేకుండా దినం ఎల్లదీసినాడనోక్క, మరి మీ తాతొగ్గేసిన నాలుగు మడిసెక్కలు గొర్రె తోకనాగ ఎదుగు బొదుగు నేకున్నాయి! నువ్వజ్జిరం నాటోడివి! సురుక్తె నోడివి. నీలాటోడు యాపారం సేస్తే లచ్చిమి పాలు పొంగినట్టు పొంగుద్ది.

గుమ్ముదాసుం జూడు! ఆడేటి? ఆడి బతుకేటి? పట్నంల ఆడు కైరేతీ సత్తరం కూడ పొయ్యెట్టి మిరపకాయ బజ్జీ లేసేవోడు! యీ పాద్ము పట్నంల ఆడ్ని మించిన నచ్చాదికార్నేడు. ఆడు ఈ మద్దె పట్నంలో ఎన్ని కంపెనీ లెట్నాడో దెల్పా? కారు నేందే కాలు బయటెట్టుడు. పూరు బయలెల్లె యిమానంల దిరిగేది. ఆడి ఆడ సెకరటరీ సెలవియ్యందే ఆడి పెల్లాం కూడ ఆడ్ని సూడ్డానికీల్లేదు.

పోనీ ఆడి సంగతొగ్గేయి, ఆడు బెమ్మ సెవుడు కంపనాటోడు. సల్రాది మీ దోడేసినా ఏరుదన్ని నెగిసిపోయేరకం!”

మన మల్లెను సూడు? వొంటెమకాడ వాటెల్లాడే! ఆడు!

ఆడి బాబు మనూర్ల సొమ్ముల్లోలేవోడు. ఈ మల్లెనుగాడు సిన్ననమల బక్కలెంబ దిరిగి పేడ కూడేసేవోడు. ఆడి బాబుని గొట్టాలమ్మ దినీగానే ఈడు యాపారంల దిగేడు. ఏటాడ్డున నాలుగు రోడ్ల బస్సుకాడ సెట్టు కింద టి దుకానం ఎట్టాడు. అప్పటికింకా వొంటెన నెగనేదునే. వొంటెన నెగకుండానే యీ డొటెలు బవనం నెగిసీసినాది. ఎట్టాగని అడక్కు!

మల్లెనుగాడు మా గొప్ప సురుకు, సురకత్తినాటోడు. ఏ పన్నేసినా మన సేతులు మసీ నేకుండా సూడాలంటాడు.

ఓ సుట్టెబయిందసుకున్నావు? ఆడొటెల్లో పార్లపేలా నల్లబేసి దిరగేసీసింది. పాలన్నీ మట్టిల గలిసేయి. పూర్ల దిరిగి పాలెచ్చే నోపల మూడు బస్సుల బేరం సెడింది. సెడిన బేరానికి ఆడిసారింఛనేదు. బేసి యిల్లు మరిగిందంటే మరొగ్గదు. పొద్దోయి వొంటెన కూలొల్లకి నల్లబేసిని జూపి ఎర్రబేసి! ఎర్రబేసి! అని జెప్పి దాని పని పట్టంసీసినాడు!

మరి ఈ డొటెలుకాత ఆగందే ఏ బస్సు ముందుకెల్లు. ఏటాడ్డు పాలాలు అటేపూ ఈడే కొనీసినాడు.

అంచాత యాపారంల సెడినోడు నా ఎరికిన్నేడు.

“నువ్వొచ్చిన పనేటో నా కెరిక నేదనుకోకు. యాపారానికి మదుపులు గావార్నా, నీకియ్యడానికి నాకేటబ్బెంతరం నేదు. నువ్వు పై వోడివేంగావు! గావల్సినోడివే. సుట్టపొడివి. నానోయిసయం సెప్తానినుకో, అప్పుజేసి మాత్రం యాపారం సెయ్యమోక వొడ్డి నిన్దినేత్తాది. నువ్వెటూ యవసాయం సెయ్యనంటివి ఆ మడిసెక్కలెందుకు. అమ్మీ! ఆ సొమ్ము ఎట్టి ఏపారం సెయ్యి! నా సాయం నాను సేస్తాను. ఏటంటావు?”

పూర్ల ఎగస్పారిటీ వోడు ఆటికి నాలుగేలు సేనుకోమన్నాడా! మరో నాలుగొందలేసుకొని అయి నాపేర రాయింఛేయి. కరుసులు నేనెట్టుకుంటా! నువ్వు పై వోడివిగాడు సుట్టపొడివే! రేపు పెందిలొచ్చి సొమ్ము తీసుకో!”

★ ★ ★

“పూర్ల పెద్దమనుషుల్ని ఎంటెసు గొచ్చేవు? యాపారం ఎలాగుంది ఎంకటేసరులూ! రండి కూకోండి”

“ఆడి బొందనాగుంది. ఆడి కేపారవేటి సీమ్మాసెలం? నువ్వు పెద్దోడివి! పె గా సుట్టపొడివి. బుద్ధి సెప్పొల్పింది! ఆడికి నాలుగు కతలు సెప్పి సొమ్ము సేతల ఎట్టి మడిసెక్కలు రాయింఛేసీకున్నావు. ఈడు పట్నంల సొమ్మెట్టి బలసాసేసేస్తన్నాడు. యాడి తల్లి పెల్లం గోలెడుతన్నారు!”

“సూడు సీమ్మాసెలం ఏదో సిన్ననం కానుకో నేకపోనాడు. అంచాత నీ సొమ్ము నువ్వు దీసుకొని ఆడి బావి ఆడి కొగ్గేయి!”

“నాను కతలు సెప్పినానో, నీతులు సెప్పినానో ఆడేటి అరదం సేసుకున్నో ఆణ్ణే

అడగాల. నువ్వు పదారొన్నెల బంగారం వొట్టుకొని బజార్ల కూకున్న, నువ్వు నోరిప్పందే నీ దుక్కు వొవుడూ సూడ్డు. పైవోడుగాదు సుట్టపోడే గదాని ఎగస్పారిటీ వోడిస్తానన్న నాలుగేలకి నాలు గొందలెక్కువేసి కొన్నాను. మరి ఆడిక్కావాలంటే ఎనిమిదేలు యిచ్చి దీసుకోమను. నా కబ్బేంతరవేట్నీదు!”

“ఎటి? ఎనిమిదేలే!? సూడు సిమ్మాసెలం నీకు నాయం గాదు.....!”

“నాయం అన్నాయం ఏటుందిందల? నాను జేసేదే యాపారం! ఆ మాత్రం నాబం నేందే బిజినెస్సే సెయ్యను” అన్నాడు సింహాచలం నిర్మోహమాటంగా.

“అయితే సిమ్మాసెలం, ఎదుటోడికి బొమ్మ కొట్టడవే నేటి బిజినసంతె?”

“బొమ్మో గిమ్మో బిజినెస్సు సేసే ఇంగిలీసోడు మనిక టెంకి జెల్ల కొట్టేడు. అమిరికా వోడు కొడతన్నడు. మా పెద్దోడు అమిరికాలున్నడు ఎరికా? నానెల్లి ఒచ్చినాను అమిరికా. నీకు గిట్టకపోతే ముందల ఆళ్ల చేత బిజినెస్సు మానిపించు!”

‘చిత్రగుప్త’ 15-5-1953